

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 258/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 v konaní o sťažnosti A. N., bytom T., ktorou namietala zbytočné prietahy postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 So 34/05, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti A. N. z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 22. mája 2006 elektronickou poštou a následne 25. mája 2006 poštou doručené podanie A. N., bytom T. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorým namietala zbytočné prietahy v postupe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 So 34/05.

Sťažovateľka uviedla, že vo veci jej odvolania ohľadom invalidného dôchodku trvá konanie na najvyššom súde už viac ako rok a ešte v jej veci nebolo rozhodnuté, pričom na základe oznámenia predsedu správneho kolégia sa v jej veci malo uskutočniť pojednávanie v decembri 2005, resp. v januári 2006.

Pretože podanie v predloženom znení nespĺňalo náležitosti sťažnosti podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľku na jeho doplnenie a súčasne ju poučil, aké náležitosti musí obsahovať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Na základe výzvy ústavného súdu z 5. júna 2006 sťažovateľka prostredníctvom elektronickej pošty odpovedala, že jej najvyšší súd oznámil ďalší predpokladaný termín pojednávania v jej veci na mesiac júl 2006, preto sa bude riadiť podľa tohto oznámenia a svoje podanie v zmysle poučenia ústavného súdu nedoplnila.

Následne ústavný súd 10. júla 2006 opakovane vyzval sťažovateľku na doplnenie podania. Sťažovateľka na výzvu reagovala listom doručeným ústavnému súdu 17. júla 2006, v ktorom uviedla, že žiada „o zrušenie“ svojej sťažnosti, čo odôvodnila tým, že musí čakať na stanovisko najvyššieho súdu ako aj tým, že sa nachádza vo finančnej tiesni.

Podľa § 54 o ústavnom súde, ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na to, aby návrhu sťažovateľky o späťvzatie sťažnosti nevyhovel. Vychádzal pri tom aj zo skutočnosti, že sťažovateľka svoje podanie nedoplnila ani po opakovanej výzve ústavného súdu a sú teda dané aj dôvody odmietnutia sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006